

Izbija vsak četrtak
in večje s poštno
vod in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
na celo leto K 4.—
na pol leta „ 2.—
in četrt leta „ 1.—

Narečnina se pošilja
opredeljeno v tiskarni
sv. Cirila, koroško
ulico hiš. št. 1. List se
pošilja do odpovedi.

Receptniki katol. tis-
karskega društva do-
bitno list brez po-
sobne navedbine.

SLOVENSKI

GOŠPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Bokopiel se ne vra-
žajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede popoldne.

Štev. 19.

V Mariboru, dne 7. maja 1903.

Tečaj XXXVII.

Slovinci k Slovencem!

Danes ga ni Slovenca, ki bi ne bil živo prepričan o koristi in potrebnosti šolske družbe sv. Cirila in Metoda. Ko nam nemška vlada odreka pouk v materinščini, ostane še družba edina pomoč, da v krajih, kjer se pritiska najhuje, rešimo, kar se rešiti da. Nimamo ga torej društva, ki bi bilo naše podpore toli vredno, pa tudi potrebno, kakor baš ta družba.

Vodstvo družbino pa dobro ve, da smo Slovenci, z ozirom na naše gmotno stanje, z narodnimi davki sila obloženi. Zato je priskrbela, da se družba lahko podpira, ne da bi dotičnika to stalo le vinar. Pridobilo je plemenite narodnjake, ki zalagajo razna obče potrebna blaga ter darujejo po prodaji tega blaga družbi gotove odstotke: po 5, 8, 10 in še več %. Taka blaga so: platno, vžigalice, svinčniki i. dr.

Podpira pa se s tem dohodkom naša družba tudi kaj izdatno. L. 1900 so n. pr. samo vžigalice družbi vrgle 1200 K. To je lep denar; z njim se že zdržuje en šolski razred. Količega pomena je to, kjer so šole sicer le nemške!

Gmotni dohodek družbe pa bo tem večji, čim več ljudi bo kupovalo in zahtevalo blago oziroma izdelke družbine. Zato naj vsak Slovenec rabi če imamo družbino blago, namesto drugega to-le. Pri trgovcih pa se naj zahteva, da prodajajo izdelke družbine; drugo blago naj se odkloni; sicer pa bodo narodni trgovci sami radi naročevali družbino blago.

Da se bode vedelo kje naročevati, evo naslovov blagih narodnih založnikov z njih blagom: v žigalice Ivan Perdan, veletržec v Ljubljani, milo Vaso Petričič, veletržec v Ljubljani, platno A. Skaberne, trgovec v Ljubljani, sladna (ječmenova) kava in frankovska kava Ivan Jebačin, trgovec v Ljubljani, svinčniki Ivan Bonač, knjigovez v Ljubljani, stekleni cilindri za svetilnice Fr. Kollmann, trgovec v Ljubljani, brinjevec Ivan Belé, posestnik v Kostanjevici, voščilo (biks) tvrdka J. Drufovka, Gorica, svalčični (cigaretni) ovitki J. Stoka, trgovec, Trst. Pri tej priliki se tudi opozarja na razglednice, ki se v raznih krajih prodajajo družbi v korist. Slovenci in Slovenke, posebno vrli mladeniči in vrla narodna dekleta, ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda nikoli! Potegujte se za njeno korist vsikdar in povsod!

Državni zbor.

Dunaj, 5. maja 1903.

Nadžkof olomuški.

Dr. Kohn se zove mož, katerega ime se že skozi 14 dni imenuje po celi Avstriji, tako se piše namreč nadškof olomuški. Skozi 300 let so vladali olomuško nadškofijo škofi iz plemenitaskih rodbin, kateri niso niti razumeli češkega jezika. Po svoji veliki večini je tamošnje prebivalstvo češke narodnosti. Neizrečeno veselje je vladalo pred 10 leti po vsej Moravski, ko je olomuški kapitel izvolil

škofom moža iz priproste kmetske rodbine. Oče dr. Kohna je bil žid, pa je postal katoličan. Prav po nepotrebem in po nespameti predbacivajo zdajšnjemu nadškofu nasprotniki njegovo židovsko pokoljenje. Večkrat se je te dni reklo v državni zbornici: dr. Kohn je žid.

Pa kaj je učinil nadškof olomuški, da se državni zbor že drugi teden peča z njim? Nadškof je dobil nedavno neko brzojavko s podpisom: rectus. Hotel pa je zvedeti, kdo je ta rectus. Poslal je toraj na brzojavni urad, naj mu izročijo prvopis tega brzojava. Dal je potem ta prvopis fotografirati ter poslal nekemu sodnijsko zapriseženemu strokovnjaku na Dunaj fotografirani ponatis prvopisa. Ta strokovnjak je izjavil: prvopis one brzojavke je naredil nek župnik, Ocazek po imenu. Nadškof je poslal župnika v nek kromeriški samostan na Moravskem, naj tamkaj čaka svoje osode. Medtem se je pa dognalo, da je dunajski strokovnjak po krivem obdolžil Ocazeka. Zglasil se je kaplan Hofer, rekoč: jaz sem krivec, jaz sem odposlal ono brzojavko. Nadškof je takoj ukazal, naj Ocazek zopet zapusti kromeriški samostan ter se naj poda v svojo župnijo.

Mladočeški poslanec dr. Stransky je porabil to prigodbo, da je vložil v zbornici nujni predlog: zbornica skleni: »vladi se naroči, da preišče to stvar in kaznuje onega brzojavnega uradnika, ki je prelomil brzojavno skrivnost ter izročil nadškofu prvopis omenjene brzojavke.« Z veliko odločnostjo, vendar pa ne z razžaljivimi besedami je utemeljil

Listek.

Kjer ni Boga, ni sreče.

Skozi mesto I. je šla kmetsko opravljena ženica, kateri se je na prvi pogled videlo, da ni domača v mestu. Skoro pred vsako hišo se je ustavila in pogledala na hišno številko. Dolgo je morala iskati, predno je našla hišo, ki je imela številko 45. Dvakrat je pogledala na številko, če je prava, potem pa stopila na dvorišče, kjer se je igralo mnogo otrok. Čudno se je zdelo ženici na tem dvorišču in ni vedla, kam bi se obrnila. Nazadnje je pristopila k neki mladi, blede ženi, ki je ravno prala ter jo vprašala, kje stanuje mizar Dolinar. Žena je nekoliko pomišljala, potem pa ji pokazala po stopnjicah navzgor.

S težjim srcem ko do sem, nastopila je starka pot navzgor; komaj je prišla do konca stopnjic. Pred njo so bile prislonjene vrata, na katere je potrkala. A nihče se ni oglasil. Zato se ojunaci, odpre vrata in stopi v kuhinjo, v kateri je bilo vse v neredu. Skoro s strahom potrkala na sobina vrata.

»Noter!« oglasil se ženski glas iz sobe.

Komaj stopi v sobo, skoči k njej mlada žena od zibelke svojega bolnega otroka in objame ženo.

»Mati, mati, torej ste vendar prišli!« zakliče mlada žena.

»Da, prišla sem, moj Bog, kakšno te najdem, Viktorica.« odvrne mati in objame hčer. Dolgo ni mogla nobena besedice izpregovoriti. Naposled posadila je Viktorica mater na stol in ji pripovedovala dogodbe življenja, njej, edini osebi, kateri je upala svoje nadloge potožiti, da si vsaj nekoliko olajša trpljenje. Mati ni imela besede v tolažbo za hčer, — nemo je povzdignila roki proti nebu in prosila pomoči za nesrečno Viktorico.

Viktorica je bila jedina hči mizarja v neki vasi blizu mesta. Še ne 20 let stara, bila je nevesta mladega mizarja Dolinarja. Ta je nekaj delal pri njenem očetu in zato se ta ni protivil možitvi, ker je vedel, da je Dolinar dober delavec. Materi pa ta možitve ni bila všeč, ker je zvedela, da je ženin popolnoma brez vere. To je povedala ona hčerki in ta potem svojemu ženinu. A ta je neizkušeno deklico z nekaterimi darili tako premotil, da si ni dala nič dopovedati.

Nekega dne pa je izginila Viktorica. Črez štirinajst dni so dobili stariši pismo, v katerem jim je naznanila, da je že vse za poroko pripravljeno. Sedaj so mogli hoté ali nehoté privoliti v ženitev.

Poroko pred posvetno gosposko so natančno opravili, a o cerkveni ni hotel ženin

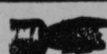

ničesar slišati. Bogokletno je imenoval cerkveno poročitev le »komedijo pred oltarjem«.

Nič ni pomagala prošnja starišev niti nevestina. Ženin je vedno trdil, da popolnoma zadostuje poroka pred posvetno gosposko.

Zdaj še le so se starišem oči odprle. Jezila sta se in drug drugemu očitala krivdo. Počasi pa sta se tudi onadva potolažila, zlasti ko sta videla, da ne moreta nič več pomagati in njima je Viktorica jedno pismo za drugim pisala, kako se ji boljše godi v velikem mestu, kakor pa v vasi.

Toda ta sreča ni trajala dolgo. Prvo dete je umrlo takoj po rojstvu. Ne dolgo potem je zbolel mož. Več mesecev ni mogel nič delati in vsled tega so prišle v hišo skrbi, žalost in revščina. Rudečica je izginila s Viktorinega obraza in ravno tako, kakor se je zgubljala njena lepota, pojemala je tudi moževa ljubezen do nje. Drugo dete se je narodilo slepo in je takoj po rojstvu umrlo. Mož ni našel nobenega veselja več v domači družini; postal je vsled tolikih nesreč navaden kričar in zapravljivec. Družina doma pa je stradala.

Še enkrat je prisijala sreča v mizarjevo hišo. Tretje dete, lep deček, ga je s svojim nedolžnim smehljanjem omehčil, da je ostal doma. Toda komaj pol leta star je zbolel. Oče je preklinjal, žena je jokala, a ni si ve-

 Današnji list ima „N a š D o m“ kot prilogo!

dne 1. maja dr. Stransky svoj nujni predlog. Naravnost je povedal, da on se noče pečati s cerkvenimi zadevami olomuškega nadškofa. Le kolikor se je po njegovem postopanju prelomila državna postava, naj se cela stvar preišče. O isti zadevi sta se k besedi oglasila poslanec dr. Scheicher izmed kršč. socialcev in pa Schuhmeier izmed social. demokratov. Prvi je o zadevi nujnega predloga le malo govoril, temveč se pečal s tem, kako izborne so naredbe sv. cerkve zastran njenega sodnijskega postopanja. Posl. Schuhmeier pa je pripovedoval različne ali izmišljene »storijske« o olomuškem nadškofu. Tudi vlada je pri tej obravnavi govorila. Vladni zastopnik je prebral vse postavne naredbe zastran varstva skrivnosti na pošti in brzajavu ter je izjavil, da je nadškof imel pravico pogledati oni brzajavni prvopis; toda uradnik ni bil opravičen, prvopisa dati iz rok in ga poslati v stanovanje nadškofa. Obljubil je potem vladni zastopnik, da se bo brzajavni uradnik radi tega strogo kaznoval. Ta razprava se pa v petek dne 1. maja še ni končala, ker je predsednik prezgodaj zaključil sejo. Zadeva se je torej razpravljala na dalje v torek, dne 5. maja. Govoril je o nadškofu češki social. demokrat Reichstädter ter silno ostudno napadel nadškofa. V imenu mnogih duhovnikov drž. poslancev je potem izjavil opat Baumgartner sledeče: »ker je po izjavi vladnega zastopnika stvar že končana in dotični uradnik kaznovan in ker nikakor ne gre, da bi se cerkvene stvari razpravljale v drž. zboru, ne morejo on in njegovi somišljeniki glasovati za predlog dr. Stranskyja«. Prišlo je do glasovanja o vprašanju, se-li naj predlogu dr. Stranskyja pripozna nujnost. Po opravljenem redu morata dve tretjini navzočih poslancev glasovati za nujnost, da se sprejme. Če glasuje zanj le navadna večina poslancev, je nujni predlog odklonjen. Glasovi so se šteli: 70 poslancev se je vzdignilo za predlog, 35 proti njemu. Torej ravno dve tretjini poslancev sta bili zanj. Škoda, da je mnogo katoliških poslancev odišlo pred glasovanjem iz zbornice. Ko bi bil le še eden glasoval proti predlogu, bil bi odklonjen in izostali bi bili vsi nadaljni, silno ostudni napadi na sv. katoliško cerkev.

Po glasovanju.

Na vprašanje predsednika: »kdo hoče o stvari sami še govoriti?« se oglašil protestant dr. Eisenkolb. Ta mož je napadal katoliško cerkev že mnogo mnogokrat. A s tako strastjo, kakor je to storil danes, ga še nismo slišali sramotiti sv. cerkve. Za njim se je vzdignil lipniški poslanec Malik, ki bi rad pohrustal

vse katoliške duhovnike. Obadva, Eisenkolb in Malik sta kričala: proč od Rima! Odgovarjal je obema, kakor tudi Reichstädterju, član »Slovanske zveze« češki posl. dr. Hruban iz Olomuca. Z vso odločnostjo je zavračal predrzne napade Vsenemcev, ki so med njegovim govorom hruli in kričali ter Hrubana zasramovali, da je moral večkrat z govorom prenehati. Predsedujoči dr. Žaček je zvonil in klical: »mir! pustite poslancu govoriti!« Še le po dolgem ropotu so obtihnili protestanti. Reichstädter je očital moravski katol. stranki, da je ona odvisna od svojega nadškofa. Temu nasproti je dejal dr. Hruban: »Ne, mi nismo odvisni od nadškofa. Naša stranka je obstala že pet let poprej, kakor je postal dr. Kahn nadškof.« Mladočehi so mu očitali: »Pa vi dobivate denar od škofa.« Dr. Hruban je odgovarjal: »Nikdar nismo ničesar zahtevali in ničesar prejeli!«

Zdaj bi se imelo glasovati o tem, ali se predlog dr. Stranskyja sprejme ali ne. Predsednik pošlje po zbornici zapisnikarje ter zvonil in kliče skozi četrto ure poslance v zbornico. Zastonj! V zbornici je bilo komaj 96 poslancev; 66 jih je glasovalo za predlog, 30 proti njemu; zbornica ni bila več sklepčna, ker premnogi poslanci niso hoteli glasovati za predlog in ne proti njemu. S tem so pokazali svojo nevoljo, da se take reči spravljajo v zbornico. Da je zbornica sklepčna, treba, da je navzočih vsaj 100 poslancev. Predsednik dr. Žaček je torej izjavil: »zbornica ni več sklepčna; jaz sejo zaključim in bom prihodnjo sejo napovedal pismenim potom.« V prihodnji seji se bo glasovalo še enkrat. Je pa čisto vse eno, ali se Stranskyjev predlog sprejme ali odkloni.

Carina na tujo živino.

Kakor je že znano, zborujeta jako pridno carinski in pogodbeni odsek. Slovenski poslanec Povše je poročal v več sejah carinskega odseka po veliki noči o carini za uvažanje živine iz tujih držav v Avstrijo. Svojo silno težavno nalogo je rešil jako izborna ter dokazal veliko krivico, katera bi se avstrijskim poljedelcem godila, če se sprejme carina, kakor jo je nasvetovala naša vlada. Za izborna poročilo je carinski odsek in sicer vse stranke odseka, razun mokrača Seitz-a — izrekel veliko pohvalo gosp. Povšetju. Isto je storila tudi »Slovanska zveza« ter se svojemu članu zahvalila za njegovo izborna poročilo. Pri tej priložnosti omenjam, da namerava Nemčija za vsakega avstrijskega vola, ki se tje uvažuje, zahtevati 150 kron carine. Če pri tem ostane, se bo malo avstrijske živine prodalo na Nemško.

tem mestu sami neverci? In tista dva otroka, ki sta vama umrla, ali sta bila krščena? — Govoril!

»Ne, nista bila!« zašepetala je hči in od strahu in žalosti zdrhtela.

»In ti si v to privolila, ti brezverska mati, in ti — ti — si — moja — hči, — ti da bi bila — moja hči!« govorila je v pretrganih stavkih jezna mati.

Viktorica ni vedela odgovoriti na te ostre materine besede. Mati je nekaj časa stala s sklenjenima rokama in prosila pomoči od zgoraj; potem pa stopila k mizi, vzela steklenico z vodo ter rekla: »Draga moja, ako ni druge pomoči, odprive tej duši pot v nebesa!«

»Kaj boste storili, mati? vpraša Viktorica. »Tvojega otroka hočem krstiti«, odvrne mati.

Viktorica gleda nekoliko časa mater, potem pa reče: »Krstiti more samo mašnik in mi ga nimamo tukaj, tudi ne vem kje kateri stanuje; ker odkar sem v mestu, nisem bila še v cerkvi.«

»Strašno, kaj takega še nisem slišala, kar sem na svetu!« čudi se mati, »vendar v sili zamore vsak kristjan veljavno krstiti; to bi morala ti vedeti, ako še veš kaj iz krščanskega nauka!«

V tem hipu stopi v sobo mož v delavski

Carina na laško vino.

V carinskem odseku ima poročilo o uvažanju laškega vina v Avstrijo poslanec nemške narodne stranke dr. Marchet. Mož je profesor na dunajski visoki šoli za poljedelstvo in izvedenec v svoji stroki. Ne bo dolgo, ko bomo poročali o njegovem poročilu in o sklepu carinskega odseka. Vsi poslanci za vinorodne kraje so prepričani o nujni potrebi, da se carina na laška vina zviša, toraj da se odpravi zdajšnja vinska klavzula, in ne bodo nehali, dokler svojega namena ne dosežejo.

Pogodba s Srbijo.

Srbska živina, katera se uvažuje v Avstrijo po silno nizki carini, je deloma kriva, da nima naša živina višje cene. Črez 50.000 glav se leto za letom prižene srbske živine v Avstrijo. Ta pogodba se mora spremeniti na korist avstrijskim živinorejcem. »Slovanska zveza« se je s to stvarjo že pečala. Hrvatski poslanci iz Dalmacije so pa vendar povdarjali, da ne smemo prestrogo postopati proti našim slovanskim sosedom v Srbiji že radi tega ne, ker v Srbiji kupujejo večinoma industrijske pridelke iz Avstrije. O odpovedi kupčijske pogodbe s Srbijo se je zbornica pečala pred nekaterimi dnevi in se je sklenilo, da se ta predlog izroči v pretres narodno gospodarskemu odseku.

Prihodnja zborniška seja se je pismenim potom sklicala za torek 12. majnika.

Politični ogled.

O nemški zmagi v Brežicah piše »Slovenec« jako primerno: Pozivamo vse zavedne rodoljube, da se ne odtegujejo delu, koje moramo zvršiti; pozivamo pa tudi vse rodoljube, da s svojim vzgledom kažejo, kako da se naj naša moč kaže. Mi imamo dobre slovenske trgovce!! Ta klic naj odmeva po celem okraju! Ta poziv pa ni namenjen samo našemu kmečkemu ljudstvu, ampak tudi naši inteligenci — od hiše Srebretove — dalje vsem. Mi imamo slovenske gostilne, slovenske obrtnike! Svoji k svojim! Tako moramo delati, ker nas Nemci sami na to opozarjajo. In samo s tem delom lahko popravimo svojo dosedanjo malomarnost. Danes še moramo skesano na prsa trkati, čez leto in dan pa moramo reči: »In vendar je zmaga naša — Brežice so slovenske!«

Dogodki na Hrvaškem. Kako globoko ukoreninjeno je že med hrvaškim ljudstvom sovraštvo do sedanjega bana, dokazujejo vsak

obleki. Ako si ga bolje ogledamo, vidimo že nam znanega pijanega Dolinarja, kateremu se je preneumno zdelo, pustiti svoje otroke krstiti.

Ko je zagledal čuden prizor v sobi, zaklical je: »No, kaj je to? Kaj hoče ta stara žena tukaj? Ali sta obe nekoliko prismojeni?«

Starka se ni zmenila zanj, ampak pazila le na otroka, žena ga je pa ježno pogledala in rekla: »Vedi se vsaj spodobno, ne vidiš li, da ti otrok umira, in ta žena je moja mati, kaj je ne poznaš več?«

»Ka—aj, moja tašča tukaj? Nekaj posebnega!« mrmral je pijani mož.

Ker mu nihče ni odgovoril na te besede, postal je usiljiv in začel govoričiti: »No, tašča, kako se imate, kaj? Kaj pa imate v tej steklenici, žg nje? Dajte mi ga brz, grozno sem žejen!«

»Ali se ne sramuješ takih besed? Ali ne vidiš, da ti dete umira?«

S temi besedami pomoli mu žena dete. Obličje s smrtjo se borečega otroka ganilo je nekoliko moža, stegnil je roko po njem, a starka ga je zavrnila: »Pusti ga, brezbožnež, nisi se brigal poprej zanj, zato se ti tudi sedaj ni potreba in ne brani mu poti v nebesa!«

Surovež ni razumel njenih besed.

»Stara je prismojena«, mrmral je in šel

dan se ponavljajoči nemiri. Središče nemirov je bil zadnje dni kraj Bogačevo. Kmetje iz cele okolice so se zbrali že v soboto v velikem številu, ker je bila razširjena vest, da pride tja ban na posestvo Hodroszyjevo. Kmetje in orožniki so se večkrat spoprijeli. Nekaj orožnikov so kmetje popolnoma razorožili. Krajnega predstojnika, pristaša vlade, so kmetje zaprli v neko hišo. V nedeljo so kmetje pa tudi orožniki streljali. Posestvo stolnika Hodroszyja so kmetje naskočili in zavzeli ter so zahtevali, naj se jim izroči ban. Hodroszy je moral v cerkvi priseči, da ban ni skrit pri njem. Kmetje so pripravljeno boriti se do skrajnosti. Ta dogodek zopet priča, da je v ves hrvatski narod zašlo skrajno ogorčenje napram protipostavnemu postopanju bana Khuen Hederváryja in da prej na Hrvatskem ne bo miru, predno sedanji ban ne odstopi in se ne neha kršiti zakon!

Nemiri na Balkanu. Veliko pozornost vse Evrope vzbujajo zadnji dogodki v Solunu. Dne 30. aprila proti večeru je začela v Solunu goret otomanska banka. Ogenj so zagnali z dinamitom nazadovoljni Makedonci pod vodstvom bolgarskega učitelja Jorghi. Nameravali so baje tudi druga poslopja uničiti z dinamitom. Vsled teh napadov so postali Turki kakor divji. Turški vojaki so pobili okoli 400 ljudi, večinoma bolgarskih Makedoncev. Avstrijska mornarica je priplula pred Solun, da varuje avstrijske koristi. Na poti proti Solunu je baje tudi nemško, angleško in rusko brodovje. Makedonci pa vkljub temu nadalje pripravljajo upor, kajti njih stanje je neznosno. Število onečaščenih žen je ogromno. In to je, kar najbolj žene ljudi k ustanku. Makedonsko ljudstvo vidi in gleda turško propalost, zato je prepojeno s sovraštvom do Turkov in se ne bo dalo pomiriti.

Dopisi.

Sv. Trojica v Slov. gor. Veleccenjeni gospod urednik! Sprejmite nekaj vrstic v cenj. »Slov. Gospodar« iz milih Slovenskih goric o našem narodnem položaju. Če pridete, dragi bralci »Slov. Gosp.«, v naš trg, videli boste večinoma same nemške napise in mislite si lahko, da ste prišli v nemški rajh. Kdor pa bi se hotel bolj natanko prepričati o razmerah trojiškega trga, bode se s pomilovanjem oziral na nas in mislil bode, da se je že zdavno tukaj zapel za Slovence »De profundis.«

v kuhinjo iskat večerje.

»Zdaj pa ne smemo več odlagati, da nam prej ne umrje«, rekla je starka, vzela steklenico v roke, vlila vodo na glavo otrokovo govoreč besede: »Anton, jaz te krstim v imenu Očeta, Sina in svetega Duha!«

Otrok je pri teh besedah zajokal, vzdignil prsa, nato se krčevito zvil — potem pa je bilo vse tiho — — —

Prej ko se je mati zavedla in je prišel iz kuhinje mož, bil je otrok že mrtev. Glasno je zastokala nesrečna žena v tej največji nesreči. Starka pa ji je vzela otroka iz rok, ga položila na posteljo in se obrnila k hčeri, govoreč: »Bodi potolažena in zahvali Boga za to veliko milost, tvoj otrok je sedaj angelj v nebesih in ti bodeš imela vsaj jedno dušo v nebesih, ki bode za te Boga prosila!«

Med tem se je mož streznil. Jokal je, kakor dete, in poljubljal mrtvega ljubčka. Žena pa je bila kakor v omedlevici, od žalosti ni mogla ne jokati ne govoriti.

Le starka je bila pri zavesti. Pokleknila je in molila rožni venec.

Tako so prebili celo noč pri mrtvem otroku.

Začelo se je daniti. Veličastno so peli zvonovi velikonočno jutro in oznanovali vstajenje Gospodovo. Mlada mati je sedela in jokala pri svojem mrtvem otroku, oče pa je korakal temno pred se gledajoč, po sobi gori in doli. Obeh misli niso bile, kakor se spodobijo za Velikonočno nedeljo. Ne enemu, ne

»Mehl und Getreidehandlung«, »Gasthaus«, »Brunnenmacher«, »Hutmacher«, »pract. Arzt« itd. Vse to se vidi v našem trgu.

Vprašam Vas, Vi z nemškimi napisi, od koga pa živite? Ali ne od Slovencev? Koliko pa kupujejo pri Vas Nemci? Dokaže Vam lahko vsak šolarček, da nič, ker tukaj sploh ni nobenega Nemca. Ako ne živite od slovenskih grošev, pa mi dokažite, če mi morete, potem na odličnem mestu katerega koli slovenskega lista prekličem svoje trditve. Zakaj pa znate takrat tako dobro slovensko govoriti, ko pridejo slovenski odjemalci v Vaše trgovine? Na drugem kraju pa delujete zoper naše narodne pravice, zasramujete naš mili slovenski jezik ter izzivate naše mirno ljudstvo z nemškimi napisi. Zato Vam svetujem, odstranite nemške napise, ali pa pojedite na Prusovsko in ne norčujte se iz nas! Vi pa, dragi slovenski zavedni okoličani, ne spite narodnega spanja, temveč pokažite, da je in mora biti Sv. Trojica slovenska!

Sv. Jungert pri Galiciji. (Puščavnik.) Gotovo se čudite, gospod urednik, da se biva sedanji čas, ko je svet tako mehkužen, kakšen puščavnik na svetu. Veste, meni se tudi ne dopade ta stan, pa izvolil sem si ga zavoljo neke male pa ostudne živalice, katero sedaj ljudstvo redi. Mislil sem se nekaj časa molčati in skrit ostati; pa Bog ve, kdo me je izvohal in je v »Domovini« poročal, da sem se naselil na gori svete Jungerti. Pravi, da sem mlad. Dobro, da ne ve, da sva v šolo vkup hodila in sva si prijatelja bila. Ko je meni nekoč učitelj meril hlačiце po zadnjem delu telesa, je rekel moj tovariš, da je njega ravno tako bolelo kot mene. Zdaj sem pa postal tudi jaz puščavnik; moj tovariš bi bil pa menda rad prorok, pa se mu ni posrečilo. V »Domovini« še ni vedel povedati, ali bom svojo kramo razložil v »Domovini« ali v »Gospodarju«. Zelje, da bi se kmalu oglasil, sem mu radi prijateljstva izpolnil. Veste, gospod urednik, jaz imam svoj brlog na hribu v takem kraju, da se vidi na vse strani. Naprosil sem onegovega fanta, da mi je rešpetlin posodil, da lažje svoj posel izvršujem in vse bolj lepo vidim. Eno nedeljo po Veliki noči, ko pridem od rane službe božje v Galiciji, si pristavim k ognju celega krompirja za zajutrek. Potem se pa vležem pred svoj brlog in poskušam rešpetlin. Nastavim ga proti Sv. Martinu v Rožni dolini. Tam je ravnokar minilo sveto opravilo in ljudje so šli iz cerkve. Nekaj jih je šlo na-

drugemu ni prišlo na misel, da bi se vrnila k Bogu, čegar roka zadela ju je tako težko. Le v starkinem srcu bil je mir. Molila je za svojo hčer, ki je bila nekaj tako pridna, a sedaj padla tako globoko. »Kaj bosta sedaj začela?« vpraša starka, ko se je žalost nekoliko polegla. Hči ni odgovorila, pač pa obupno zrla materi v obličje.

»Obleči se, in pojdi z menoj!« reče ji starka, ko so zopet zapeli zvonovi.

Nemo ji je sledila hči, med tem, ko je mož ostal doma. Mati jo je peljala v cerkev. Po starih letih stopila je zopet žena brezverskega delavca v cerkev. Še tisti dan je poiskala tudi duhovnika, kateremu se je spovedala svojih grehov, potem se pa potolažena vrnila domov. Tukaj je našla mrliča samega. Na mizi pa je ležal list od moža, v katerem ji je ta povedal, da s tako prismojeno in nesrečno žensko ne more več skupaj živeti. On izjavi, da je zakon ločen in da si gre iskat boljše sreče po svetu.

»Naj gre kamor hoče«, reče mati, »vajn zakon pač ni bil zakon pred Bogom, bolje je, da se ločita in da neha tako brezversko življenje.«

Tako se je tudi zgodilo. Ko je bil otrok pokopan, šla je Viktorica z materjo domov, kjer je pridno delala in trpela za grehe svoje mladosti. — O možu pa, ni nikoli več slišala.

Tako je življenje brez Boga!

Micika Topolnikova.

ravnost v staro šolo. Vsak je nesel časnik ali knjigo iz šole. Takoj sem spoznal, da je bralno društvo. Zato nisem teh dalje opazoval. Zanimali so me bolj drugi, ki so šli proti pošti. Bila je še zaprta. Čakali so torej zunaj kakor stari očaki pred peklom. Videlo se je, da pričakujejo nekaj važnega. Ko se je pošta odprla, sem napel svoje oči, da bi dobro videl, kaj bodo odnašali. Da bi te palica potipala! Skoro vsak je nesel ptujsko krotu v žepu domov. Tej kroti so torej šli nasproti, kakor star ženin mladi nevesti. En čas sem žabe štel, potem pa se mi je stemnilo pred očmi. Šel sem v svoj brlog in spil čašo pelinovca, ki mi ga je oni dan prinesla Peterkova Špela iz Celja. Bilo mi je kmalu boljše. Šel sem spet na prežo. Krote so še vedno odnašali. Zapazil sem, da je tudi neko dekle pritiskalo k sebi to golazen. Kura te naj pikne, sem si mislil, še ženskam se ne studi ta krastova stvar! Oh škoda za lepo Rožno dolino, če jo boste spremenili v grdo lužo, v kateri bodo žabice delale tak vrišč, da se bo dober človek bal tam bivati. Primite se rajši Vašega vrlega bralnega društva, pa boste imeli vedno dovolj lepega berila in poštenega razvedrila. Naznanim Vam, da jaz delam močne metle iz resja, katerega je dosti krog mojega brloga. Prinesem Vam jih, ako želite. Ena velja dva groša; za eno krono jih pa dam pol koša, da boste pometli to žabjo zalego iz vašega kraja. Rad bi še rekel eno ali drugo, pa vem, da ste že, gospod urednik, nevoljni; meni pa se je krompir že tudi skuhal. Zato bodi za danes dosti. Drugokrat bom pa nastavljal rešpetlin proti Galiciji in morda še kam drugam. Pa kmalu se ne bom oglasil, ker bodem moral za nekaj časa puščavniško haljo sleči in iti med svet. Pravijo, da bomo še tako lačni, da bomo žabe jedli; pa ptujskih jaz že nikoli. Ko sem bil mlad, bi bil rad nemčur; pa moj oče so rekli, če hočeš nemčur biti, moraš še krof na vrat dobiti. Krofa sem se pa bal in sem raje Slovenec ostal. Zdaj grem pa krompir lupit. Le zdravi ostanite!

Šentjungerski puščavnik.

Iz Brežic. (Novi okraj, zastop) si je izvolil 4. majnika svojega načelnika in nove odbornike. K volitvi je došlo vseh 20 nemških odbornikov (med njimi tudi knez Hugo Windischgrätz). Od 12 slovenskih odbornikov jih je prišlo samo 8 — ob koncu seje jih je bilo 9. 20 nemških glasov je dobil kot načelnik baron Moscon. Izmed 6 odbornikov je 5 nemških — Miha Sevnik iz Kapel je edini Slovenec! (Nemška večina je morala izmed 11 kmetskih zastopnikov enega izvoliti v odbor.) Tako pride gospodarstvo brežiškega skozi in skozi slovenskega okraja zopet v nemške roke. To je zakrivila v prvi vrsti postava sama, ki je kmetskemu ljudstvu sploh krivična; v drugi vrsti so pa to zakrivilo nekateri možje iz veleposestva, kateri so s svojo brezbriznostjo pripomogli Nemcem do zmage. Razven Moscona in Sevnika so vsi odborniki sami nemški Brežičani. Slovenski veleposestniki, ki so volili z Nemci ali se volitve zdržali, so torej krivi, da bo peščica nemških Brežičanov zapovedovala celemu slovenskemu okraju. Kedaj se bo vzdramila zaspanost nekaterih naših rojakov?

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Polit. zborovanje v Slov. Gradcu. Slov. politično društvo za slovenjgraški okraj priredi dne 10. maja t. l. ob 3. uri popoldne v zadružnih prostorih v Slovenjgradcu zborovanje. Govoril bode g. A. P. Korosec o narodnogospodarskih zadevah spodnještarskih Slovencev. Kmetje iz slovenjgraškega okraja, udeležite se zborovanja v prav obilnem številu!

Katol. politično društvo „Sava“ v Brežicah. V zadevi zadnjih dogodkov v Brežicah je imel odbor katol. polit. društva za sevniški in brežiški okraj »Sava« 4. t. m. v Brežicah sejo, pri kateri se je sklenilo sledeče: 1. Z ozirom na volitve v okrajni zastop v velikem posestvu brežiškega okraja obžaluje katol. polit. društvo »Sava«, da so se našli možje, kateri so se rajši zdržali te velevažne volitve, ali pa celo glasovali z našimi narodnimi nasprotniki, kakor da bi bili varovali pravice slovensko-katoliškega naroda. S tem svojim postopanjem so pripomogli našim nasprotnikom k zmagi. 2. Društvo »Sava« obsoja neopravičene izgrede naših nasprotnikov proti mirnim Slovincem. Brez vsakega povoda so napadli naši nasprotniki »Narodni dom« in mestno župnišče v Brežicah ter potrupali šipe na obeh poslopih. 3. Z vso odločnostjo zavrača »Sava« očitane naših nasprotnikov, da so imenovane izgrede povzročili Slovenci. Dokazano je, da ni nobeden Slovenec na nikakšen način napadel odhajajočih Nemcev. Največja nesramnost je toraj, če pišejo nemški nam Slovincem sovražni listi, da so začeli izživljati Nemce brežiški Slovenci. — »Odbor Save.« Brežice, dne 4. maja 1903.

Velika ljudska veselica dne 7. junija v Mariboru. Za veliko ljudsko veselico, katera se priredi v prid družbe sv. Cirila in Metoda, se pripravljajo že tudi pevski zbori. Da bi bilo petje tem veličastnejše, prosi odbor zunanje pevce, da bi se po možnosti pridružili pevskega zboru, ki se vadi v to svrhu v Mariboru. Zunanji pevci se naj urijo v navedenih komadah že prej, da je mogočna skupna pevska vaja na dan pred veselico. Pelo se bode: 1. Naše gore A. Förster, pesmarica I. del, str. 142. 2. Triglav Jak. Aljaž, II. del, stran 35. 3. Bratci veseli vsi; Je pa davi slanica pala; Škrjanček i. t. d. Nar. pesmi harm. Hubad. 4. V črnem grabnu (iz Rokovnjačev) z orkestrom. Številki 3 in 4. se bodeta pomnožili in razposlali vsem znanim pevcem in pevkam. Če hočejo nastopiti še lokalni posamezni pevski zbori, naj blagovoliijo to naznaniti odboru moške podružnice. Natančen vspeled se bo pravočasno razposlal.

Osebnosti. Davčni oficijal g. Franc Kunej v Brežicah je prestavljen h glavnemu davčnemu uradu v Celje. Na njegovo mesto v Brežice pride oficijal g. Ivan Škofljek v Mariboru.

Slovensko polit. društvo za Spodnje Štajersko s sedežem v Mariboru je sestavilo svoj odbor dne 5. maja sledeče: predsednik dr. Ivan Glaser, podpredsed. profesor Robič, tajnik A. P. Korošec, blagajnik dr. F. Rosina.

Izpit učne usposobljenosti delajo ta teden v Mariboru sledeči učitelji in učiteljice: za ljudske šole gg.: Krotky Sebastjan, Najžer Janez, Rajh Matevž; gđne: Bašelj Franciška, Wakonigg Ana, Muršec Marija, Schunder Olga, Hartnagel Viljemina. Za meščanske šole: g. Gross Gustav in gđna Stupca Marija. Za francoski jezik: gđna Kren Ana in za verouk gđna Baubela Alojzija.

Mariborske novice. Minuli teden sta padla dva otroka, ki sta se igrala na obrežju Drave, v vodo. K sreči je bila neka perica blizu, ki je potegnila oba iz vode. — V noči na 2. t. m. so neznani tatovi ukradli Tereziji Rastonik v Gorski ulici dve svinji. — Natakhar Karol Kuhn je povozil s kolesom kamnoseškega mojstra Kociančiča. Pri tem se je Kociančič močno poškodoval, ker je brez zavesten obležal. — Mariborsko dirkalsko društvo ima svojo dirko dne 21. maja na dirkališču na Tezni.

Iz pošte. Poštni in brzojavni upraviteljci Franciški Zinauer je podeljeno mesto poštne upraviteljice pri Sv. Jakobu v Slov. gor. — Pri pošti Sv. Ilj v Slov. gor. se nastavi od 1. majnika poštni pot, ki bode obhodil vsak teden trikrat Vukovski vrh, Silaški vrh, Selnico, Gojseg in Ciršak. Razven v Vukovskem vrhu in Gojsegu se postavi poštni nabiralnik. — Dozdaj odrejena poštna vožnja

Celje-Novacerkev od 1. junija do 30. septem. vsakega leta se podaljša od 1. maja do konca septembra vsakega leta. — Skušnjo brzojavnega uradnika je napravil z dobrim uspehom g. Albert Kandolin, poštni upravitelj v Studenicah.

V Hočah pri Mariboru se vrše danes — že tretjikrat — občinske volitve. Pri obeh prejšnjih volitvah je nemškutarska stranka propala, zato je delala prizive.

Volitve za ptujski okrajni zastop. C. kr. okrajno glavarstvo je razpisalo rok za reklamacije v skupini velikega posestva. Kdor ni kot volilec sprejet v razpoložen imenik, pa ima volilno pravico v tej skupini, naj ne zamudi roka in naj reklamira svojo volilno pravico! Ko bodo vse reklamacije tudi od zadnje inštanice rešene, se bodo vršili še le pogovori zaradi kandidatov, in se bodo ti na posebnem shodu naše stranke določili. Vabila se pošljejo pravočasno. Sedaj delajmo priprave!

Gledališke predstave po Spodnjem Štajerskem. Gledališki igralci slovenskega gledališča v Ljubljani bodo ta mesec na Spod. Štajerskem gostovali. Na Vranskem dne 6. in 7. maja, 9. v Šoštanj, 10. v Šmarju pri Jelsah, 16. v Mariboru, 17. v Ljutomeru. 21. v Trbovljah ter 23. in 24. v Brežicah. Igrali bodo samo igre, ki so primerne za majhne odre.

Glavna zaloga duhana v Mariboru se odda potom konkurenčne obravnave dne 25. maja 1903 pri c. kr. finančnem ravnateljstvu v Mariboru. Dotične ponudbe so oddati zapečateni do zgoraj navedenega časa. Varščine je vložiti 3680 K.

Umrla je v Spod. Polskavi dne 27. apr. Elizabeta Papež, žena tamošnjega posestnika v 72. letu. — Na Polzeli je umrla Jera Zajc, blaga žena po celi Savinjski dolini slovečega krčmarja po dom. Orgelbauerja. N. v m. p.! — Dne 20. aprila je umrl pri Sv. Barbari v Halozah občespoštovani in priljubljeni posestnik Josip Rakuš p. d. Strmškov Jože. Pokojni je bil rojen l. 1857. Bil je tudi več let občinski predstojnik. Naj v miru počiva! — V četrtek zjutraj 30. apr. je v Kostivnici pri Rogiški Slatini mirno v Bogu zaspala občespošt. in priljubljena gospa Uršula Brglez v 64. letu svoje starosti. Pogreba se je vdeležilo zraven čč. gg. duhovnikov in učiteljev mnogo drugega ljudstva. Vrli Kostivničani, ohranite si rajno v dobrem spominu! N. v m. p.! — Umrla je minolo soboto dopoldne na Dunaju v dobi 22 let gospica Emica Krušič, hči računskega oficijala dunajskega mestnega knjigovodstva, g. Vinko Krušiča. Pogreb je bil v pondeljek popoldan. — Dne 25. apr. je umrl v Šmartnu na Pohorju nadučitelj g. Živko.

Ogenj. Dne 28. aprila je zgorelo gospodarsko poslopje Fr. Murko v Čermlešeku. — V Mislinju je zgorelo 28. apr. gospodarsko poslopje posestnika Ignaca Jeromel (Venedik). Zažgal je baje 4letni sinček, ki se je igral z užigalicami. Škoda znaša nad 6000 kron, zavarovan je pa samo za 2200 kron. — V petek 1. t. m. dopoldne je začela goret kolarnica posestnika Antona Reiter v Kristancih pri Ljutomeru. Ogenj se je bliskoma razširil na hišo in gospodarsko poslopje, katero je popolnoma upepelil. Pri tem so zgorele tudi tri svinje. Škode trpi posestnik 2000 kron, zavarovan je pa samo za 1000 kron. Najemnikoma Jožefu Skalu in Martinu Reiter je tudi zgorelo vse pohištvo in orodje v vrednosti 300 kron, ki pa nista bila zavarovana. Kakor se govori, so baje zažgali otroci. — Ogenj je uničil 1. t. m. poslopje posestnika Jakoba Predovnik v Podgorju, obč. Braslovče. Škode ima posestnik čez 3000 kron, ker so mu zgorela vsa živila in premičnina. Zavarovan je bil samo za 2000 kron, katerih mu bržkone zavarovalnica ne bo izplačala, ker vsled revščine ni bil v stanu plačati zadnje

zavarovalnine. — 2. t. m. je zgorela v Guberniku pri Slov. Bistrici hiša, last Jakoba Justinek. V kuhinji so spuščali slanino in se je po nesreči vnela mašča. Predno so mogli velikanski plamen pogasiti, se je že vnela streha. Posestnik je bil zavarovan.

Brde v Šmartnem pri Slov. gradu. Majhna je naša vas, a vendar moramo zelo veliko krvnega davka plačevati. Iz naše občine so jih letos odbrali kar pet. — Umrla je dne 26. aprila po dveletni mučni bolezni Marija Glinšek p. d. Plačnica. N. v m. p.!

V Ljutomer. okraju jih je prišlo od 438 nabornikov samo 402 k naboru. Ostalo jih je 152, torej 37,8 %.

Samomor. V Radencih se je obesil dne 1. maja 66letni Jakob Cigan. Bržkone se je starcu zmešalo. — V Gradcu se je dne 4. maja obesil hišnik Vid Vaupotič, rojen v Lancevesi pri Ptuj, l. 1860.

Sedem hiš je zgorelo dne 19. aprila v Župečji vasi. Goret je začelo pri hiši pos. Matije Žunkoviča. Od tam se je ogenj vsled vetra bliskovo razširil ter kmalo upepelil dve hiši Mihaela Mustafa, hišo A. Draškoviča, Franca Frasa, Matije Predikaka, Mih. Korošec ter svinjski hlev Šimona Mlaker. Škode je čez 22.000 kron. K sreči so vsi posestniki zavarovani.

Ptujske novice. V ptujskem »Mädchenheimu« so imele 25. aprila gojenke zavoda plesni venček. Gledat so jih prišli celo mestni očetje in udje krajnega šolskega sveta. Punčke so pred njimi plesale in kazale svojo umetnost v skakanju. Ako igrajo naša narodna dekleta kako poučljivo igro, takoj jih na nesramen način napade »Štajerc«, tukaj pa, kjer mlada dekleta in mladi gospodeki pozno v noč plešejo, je lepo molčal. »Štajerc«, pometaj pred svojim pragom!

Nesreče. V Trebiču, okraj Kozje, se je ponesrečil 19. aprila 14letni Mihael Veršič. Igral se je z dinamično kapico, katera se mu je vnela ter mu odtrgala na levi roki palec, kazalec in sredinec. Tudi levo oko je ranjeno. — 22. aprila se je pa igral s kapiami šolarček Jožef Godler v Artičah. Pri tem se je edna kapica vnela in mu ranila desno oko.

Smotnik za streljanje proti toči bode prodajal deželni odbor štajerski ceneje, in opozarjamo na tozadevni razglas med inserati.

Prvi roj na Štajerskem. V Dornovi pri Ptuj se je dobil prvi roj že 25. marca popoldne ob 1. uri. Janez Šegula, posestnik in vrl čebelar, je bil tako srečen.

Pred izseljevanjem v Južno Ameriko svari nižjeavstrijsko namestništvo v posebnem razglasu, ker so tam obupne razmere, posebno v deželi Čile oziroma San Paulo.

Pobalinstvo. Minoli teden je neki hudobnež posestniku Alojziju Inkretu na Velikih Rodnah, občina Sv. Trojica pri Slatini, v njegovem novem vinogradu iz same hudobije blizu 200 komadov že rodnih trsov posekal in za vedno uničil. Škoda je velika in se je uradno cenila na 326 kron. Osebo, na katero leti sum, da je storila to hudodelstvo, so baje že našli.

Nesreča v premogovniku. V deželno bolnico v Ljubljano so prepeljali Matevža Hribarja, premogokopa v Trbovljah. Dne 3. t. m. se je v premogovniku ponesrečil. Padla je truga na njega in mu izbila zobe ter ga na glavi hudo poškodovala. — Ponesrečil se je na celjskem kolodvoru 4. maja I. Krajnc, rezervist 87. pešpolka. Vstopil je pomotoma v vlak južne železnice namesto savinjske. Ko se je začel vlak pomikati, je zapazil svojo zmoto ter skočil iz vlaka. Pri tem je padel tako nesrečno, da si je zdrobil desno nogo. Težko poškodovanega so prepeljali v bolnico.

Iz Brežic se poroča, da je dne 3. maja vladala na južnem delu brežiškega okraja huda nevihta s točo. Sadna drevesa, posebno pa vinogradi so precej poškodovani. Proti nevihti se ni nič streljalo.

Cerkvene stvari.

Mili darovi za družbo vednega češčenja: Sv. Ilij pri Turjaku 11 K, Podšreda 17 K 60 v, Vržeje 15 K, Kalobje 14 K 51 v, Sv. Anton v Slovenskih goricah 20 K, Stolna cerkev v Mariboru 27 K, Josipina B. 2 K, Sv. Marko niže Ptuja 200 K, Sv. Križ nad Mariborom 20 K.

Duhovniško posvečenje. Dne 13. t. m. bo v Gradcu v minoritskem samostanu posvečen v mašnika naš rojak o. Rafael A. Potrč od Sv. Urbana pri Ptuj. Dne 21. t. m. bo v Ptuj v minoritski cerkvi služil novo sv. mašo. Pridigal mu bo velečast. g. Mihael Horvat, župnik Turjaški in dvorni arhivar grofa Auersperga.

Župnijski izpit delajo častiti gospodje kapelani: Andrej Bračič iz Ponikve, Fr. S. Gomilšek od Sv. Barbare pri Mariboru, M. Krajnc od Svičine in Fr. Schreiner iz Dobrne pri Celju.

Nevarno zbolel je o. Ludvik Wellenthal, nemški pridigar v tukajšnjem frančiškanskem samostanu. Priporoča se v molitev!

Družba vednega češčenja v lavantinski škofiji štela je zadnje leto 21.607 udov. Te dni je priredila v Mariboru pri oo. frančiškanih razstavo, katero so otvorili prem. knez in škof. Razstavljeno je bilo: 4 pluvijali, 22 mašnih plaščev, 2 dalmatiki, 5 vel ali naramnic, 4 plaščeki za ciborij in 4 za spoved, 4 stole za praznike, 9 stol za spoved, 10 belovišnjevih stol, 6 altarnih pultov, 7 pogrinjal, 4 altarne blazinke, 21 alb, 16 roketov, 108 purifikatorjev, 72 lavabo prtičev, 72 humeralij, 40 malih in 30 večih korporalij, 2 altarni predgrinjali, 12 pasnikov, 12 rdečih, 12 črnih suknic za strežnike, 12 roketov za strežnike, 29 rdečih, 12 vijoličnih, 12 črnih kolirjev za strežnike, 1 pregrinjalo za prižnico, 1 altarna preproga, 3 bandere, 1 baldahin ali nebo.

Društvena poročila.

Bral. društvo v Galiciji se zahvaljuje tem potom g. Vekoslavu Vaupotiču za podarjene njegove pesmi.

Sv. Miklavž bl. Ormoža. Sl. posojilnica pri Sv. Miklavžu je v svoji seji dne 3. maja sklenila podariti slov. pevsk. društvu »Zvon«, ki se v kratkem ustanovi, 10 krun, za kar ji bodi izrečena prisrčna zahvala. — Osnovni odbor.

Dobrna pri Celju. Veleč. g. Iv. Vreže, prof. v Mariboru, je blagovoli »Bral. društvu na Dobrni« darovati 3 K. Za ta velikončni dar mu izreka iskreno zahvalo odbor.

Lešnica pri Ormožu. V nedeljo, dne 19. t. m. vršilo se je ustanovno zborovanje »Kmetijskega društva za Lešnico in okolico«. Vdeležba je bila — vpoštevaloč razmere — uprav sijajna: prisotnih je bilo nad 100 oseb in do sedaj je k društvu pristopilo 114 udov. Nepričakovan uspeh onih po zimi se vršecih nedeljskih sestankov, pri katerih je g. nadučitelj Franc Vabič predaval o sadjarstvu in vinarstvu in, kar je bilo posebne vrednosti, nas vadi v cepljenju drevesc in ameriškega trsja. Vdeležba je bila vedno rastoča; pri zadnji praktični vaji je bilo prisotnih 97 oseb. Vsa čast našim zavednim možem in vrlim mladeničem, ki so se z veseljem odzvali prijaznemu vabilu g. Fr. Vabiča. Naše kmetijsko društvo je torej na nogah in kar je glavna reč... pri delu. — V odbor so bili voljeni: predsednikom Franc Vabič, nadučitelj in posestnik na Runeču (s 101 od 103 oddanih glasov), podpredsednikom Jože Kuharič, posestnik na Lešnici, zapisnikarjem Vekoslav Kukovec, veleposestnik na Lešnici, denarničarjem Ant. Habjanič, posestnik na Lešnici, odbornikom pa Jože Rudolf in Ivan Kosi, posestnika v Ključaroveh, Vekoslav Kosi, posestnik in sodarski mojster v Stanovnem, Ivan Anošak, posestnik in gostilničar na Runeču in Ivan Mesko, posestnikov sin na Grmeh. — »Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal«, slišimo

od vseh strani in tudi mi se hočemo vestno držati teh zlatih besed. Naši vinogradi bodo čez par let popolnoma vničeni in prisiljeni smo nasaditi amerikanca. A kje ga dobiti v povoljnem številu in — kar je glavna zahteva — primerne kakovosti in s čim ga nabaviti? Te najtežavnejše naloge se hoče lotiti naše novo društvo in to takoj. V to svrhu je že najelo primerno zemljišče, katerega hoče pripraviti v ameriško matico. Temu prepotrebemu nasadu ima slediti ameriška trtnica in drevesnica. To bo glavna smer naših prizadevanj. Složnim bratskim delovanjem si hočemo pomoči, in Bog nam bo naše pošteno, nesebično delovanje blagoslovil. Upamo pa tudi, da najdemo podpore v prvi vrsti tam, kamor se steka znoj našega dela in da nam tudi domači zavodi in prijatelji ne bodo odrekli svoje naklonjenosti. Udom mladega društva pa kličemo: »bodite složni!« — Anton Habjanič, ud.

Iz drugih krajev.

Nesrečna smrt. Znani slovenski pisatelj, profesor Simon Rutar v Ljubljani, je na strašen način končal življenje. Našli so ga 4. t. mes. zjutraj mrtvega na tleh njegovega stanovanja opečnega. Kakor se je potem dognalo, je šel Rutar na stranišče s svečo, s katero si je zažgal srajco. Kakor kažejo opekline na roki, skušal je nesrečnež strgati raz sebe gorečo obleko. Predno je to izvršil, bil je tako opečen, da se je še komaj vlekel v sobo, kjer se je zgrudil brez zavesten na tla in umrl. Bog bodi milostljiv njegovi duši!

Na vlaku napaden železniški sprevodnik. Ko je dne 1. maja po noči vozil tovorni vlak iz Nabrežine proti Divači, skočil je zunaj postaje Nabrežina neki človek na vlak in prišel v sprevodnikovo hišico na vlaku, kjer je sedel sprevodnik Andr. Jurkas iz Ljubljane. Dotičnik je hotel po vsej sili iti noter ali Jurkas mu je to zabranil in dal znamenje, da se je vlak vstavil. Ko je neznan človek, ki je govoril laški, to opazil, potegnil je nož in sunil Jurkasa v prsi tako, da mu je predrl plašč, obleko in bilježnik ter ga nekoliko ranil na prsih. Če bi sunek ne bil zadel na bilježnik, bi bil Jurkas smrtno nevarno ranjen. Napadalec je na to skočil z vlaka in zbežal, ne da bi se posrečilo zasledovalcem ga vjeti. Ali je dotičnik nameraval kak napad ali se je hotel v sprevodnikovi hišici brezplačno voziti, do sedaj ni dognano.

Poljsko vojno blagajno iz l. 1863 so izgrebli te dni v gozdu na prusko-ruski meji, ko so kopali za železnico. V globokosti enega metra se je vsula izpod rovnice množina zlatih imperialov. Teh denarjev je bilo okrog deset pudov (pud ima 40 funtov), torej skoro tri cente. Poleg denarja so izkopali sablje, revolverje in razno drugo orožje. Ruska oblast je takoj prišla na mesto in vzela zaklad, iz katerega se je delavcem posrečilo precejšen del odnesti. Dognalo se je, da je to vojna blagajna poljskih upornikov iz leta 1863.

Dekle skočilo skozi okno iz operacijske sobe v strahu pred operacijo. Iz Youngstowna se poroča: Gospica Mary Wilson imela bi se te dni podvreči zdravniški operaciji. Operacija je bila po mnenju zdravnikov edino sredstvo k ohranjenju njenega življenja. Ko je bila v operacijski sobi v družbi strežnice, odšla je strežnica za nekoliko trenutkov iz sobe. Dekle je porabilo to priliko za ubeg. Skočila je skozi okno iz sobe ter bežala na pol milje oddaljeni dom svojega brata, da se operaciji izogne. Položaj obžalovanja vredne postal je po tem ubegu huji in za otetev njenega življenja ni več upanja.

Skrivnosti morja. List »Contemporary« je prinesel nedavno obširen članek o zanimivih iznajdbah italijanskega inženjerja Jožefa Pino v morskimi globočinah, in pripoveduje med drugim: »Pred kratkem je Pino iznašel podmorsko ladijo, da bi našel v morju zaklade potopljenih ljudi. Mladi inženjer je na-

pravil v genovskem zalivu ž njo uspešne poskuse v pričo raznih oblastev. S svojo ladijo se je potopil 90 metrov globoko in čez kakih 10 minut je spravil na površje neko ladijo, ki je bila potopljena na dnu morja. Potapljavci so mogli do sedaj delovati k večjemu 30 metrov globoko vsled silnega vodnega pritiska, ki znaša pri 40 m štiri kg. na kvadratni cm. Pino pa zamore s svojo novo ladijo premagati še tako hud vodni pritisk in delovati v največji globočini. Ladija je iz jekla in sicer tako sestavljena, kot bi bila cela iz enega kosa. Ravno v tem tiči njena moč, da kljubuje vsakemu pritisku. Da zamore delovati, je izumil Pino mehanično roko, ki se giblje prav tako kot človeška roka. Upogiblje se, izteza se na vse strani, in vse, kamor zagradi, lahko prime. Več takih rok, ki so pritrjene na ladiji z jako umetno sestavo, zamore opravljati ista dela kot ljudje. Z ladjico, ki ima komaj 3 metre v premeru, se morejo opravljati vsa dela, ako hočemo spraviti iz morja kako utopljeno ladijo in sploh kako izgubljeno stvar. Tudi v globočini 150 m so delovali ž njo. Iznajditelj je bil ž njo že več kot 140 krat pod vodo in sam delal 130 m globoko. Dve osebi sta lahko delovali v ladiji 12 ur neprestano. Iz ladije se zamore videti izgubljeni predmeti skozi šipe čisto natanko. Ladija pada in se dviguje v hitrosti 3,5 m v sekundi. Lahko se pa da ustaviti v vsaki poljubni globočini. Po morskem dnu se prevaža s posebnim kolesjem, katero giblje električni vijak. Ljudje, ki so v ladiji, občujejo z zemljo po telefonu. Poleg tega pa je iznašel Pino še drugi čudni aparat takozvani »hydroskop«. S tem aparatom vidimo v morske gladine vsakovrstne stvari v morju in sicer v katerikoli globočini, jih lahko fotografiramo ter jih brez posebne težave dobimo iz vode. Tako so nedavno napravili poskus s hydroskopom v Sredozemskem morju. Osvetljeno je bilo nič manj kot 15.000 m³ veliko množino vode v obsegu 1500 m² na površini in sicer tako natančno, da so se jasno dale razločevati vse stvari v onem delu vode in celo na dnu morja. Aparat je bil silno majhen in preprost, za večje namene bi morali seveda napraviti večjega. S tem je odkril Pino neznan svet morja z neštevilnimi skrivnostmi in zakladi. Prirodoslovje je dobilo takoj novo polje, kjer bode imelo silno mnogo zanimivega raziskavanja in se bode brez dvoma dvignilo na še višjo stopinjo. Znanje globočin voda bo tako mnogo gotovejše in se ne bo vpiralo le na podmene in domnevanja. Polaganje brzozavnih žic na dnu morja bo istotako lažje, kot se bo dala žica lažje prerezati ob vojskinih časih. Podmorske ladije in torpedovke bodo od slej nepotrebne, ker jih bo poveljnik vojne ladije takoj izpazil s hydroskopom, in jih bo preje prevrtal, kot mu bodo mogle kaj škoditi. Tudi pomorska trgovina bo imela mnogo dobička od Pinove iznajdbe, kajti kapitan ne bo videl le morskega dna, ampak tudi vse čeri in pečine, katerih se bo znal spretno izogniti. Videl bo tudi takoj, kje mu je poškodovana ladija in bo zamogel hitro popraviti škodo. Tudi ribičem bo delo lažje. Na morskem dnu je namreč število rib tako veliko, da je Pino komaj videl dno vsled silnega vlaka rib. In kaj hočemo reči o velikanskih zakladih, ki leže zakopani na dnu morja? O dragocenih biserih, koralah itd.? O zakladih, ki jih požira morje, zamoremo imeti majhen pojem, ako pomislimo, da se potopi na mesec povprek 180 ladij. Ne moremo si skoro misliti bolj čudovite, a tudi ne bolj koristne iznajdbe, kot je Pinov hydroskop.

Prijatelj ubil. Neki vaščan iz Sišatovca je došel na sodišče v Mitrovico naznanit se, da je ubil svojega prijatelja. In sicer je prišlo do tega po nesrečnem naključju. Štirinajst dni je mož dobival grozilna poročila od nekega človeka, s katerim je bil v prepiru. V nedeljo zvečer je nekdo potrkal na hišna vrata in ga pozval, naj gre ven. Pozvani je vzel puško seboj in je zakričal med vrati: »Kdo je!« Nikdo se ni odzval,

pač pa je razločil v mraku, da se mu nekdo bliža. Zopet je vprašal: »Kdo je?« — in zopet ni dobil odgovora. Ko se je nepoznani bolj in bolj približeval, je oni sprožil puško in — ubil nepoznanca. Ko pa so prinesli luč, videli so, da je ubit najbolji prijatelj ubijaleca. Oni drugi je streljal v strahu, da se mu bliža njegov stari sovražnik, dočim se prihajajoči zato ni hotel oglasiti, da bi iznenadil prijatelja. Uvedena je seveda preiskava, ker ni izključeno, da je bila stvar tudi drugačna nego jo pripoveduje ubijalec.

Družbi sv. Cirila in Metoda so od 9. do 30. aprila poslali prispevke p. n. gospoda in društva: Prof. B. Štifter v Kalugi (Rusija) 5 K, žup. A. Fišer v Ribnici (Štaj.) dar Mohorjanov 4 K, J. Menbart pri

Vel. Nedelji za „Orm. spom.“ 2 K; posojilnice: v Ptuj 200 K, v Ribnici 50 K, v Slov. Bistrici 40 K; podružnice: moška v Celju 130-50 K, za Polzelo 50-80 K; za družbene knjižice je 13 odjemnikov poslalo 35-60 K, med temi: opat Fr. Ogradi v Celju 5 K itd. — Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda. — Dalje so darovali: g. Jož Jakob iz Mislinje je nabral na obnem zboru posojilnice v Št. Ilju pod Turjakom 10-30 K;

bralno društvo v Št. Juriju ob Ščavnici kot prebitek veselice dne 15. svečana t. l. 20 K; č. g. Fr. Bohak, mestni kaplan v Mariboru 10 K. Srčna hvala vsem!

Loterijske številke

Line 2. maja: 51, 25, 24, 34, 1.
Trst 2. maja: 81, 83, 52, 40, 72

Društvena naznanila.

Dne 10. maja: »Katol. izobraž. društva v Št. Pavlu pri Preboldu« gledal. predstavi: »Dve materi« in »Kmet Herod«.
»Ormoške ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda« občni zbor ob 3. uri popoldne v dvorani okrajnega zastopa v Ormoži.
»Bral. društva za ljutomersko okolico« dve gled. igri s petjem v prostorih g. J. Vaupotiča. Začetek ob 7. uri zvečer.
»Katol. bral. društva pri Sv. Juriju ob juž. žel.« gledal. predstavi: »Kmet Herod« in »Jeza nad Petelinom« s tamb. in petjem v prost. g. Al. Nendl.

Vsaka beseda stane 2 v. Najmanjša objava 45 v. Vsaka beseda stane 2 vin. Večkr. objava po dogovoru.

MALA OZNANILA

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravnishvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Nova hiša s 3 sobami, 2 kuhinjama, 10 minut od Maribora, 12 let davka prosta, se zavoljo preselitve takoj proda za 2600 gld. Vpraša se pri g. Novaku v Mariboru, Bergstr. 8. 209 2-2

Trt „Portalis ključev“ več tisoč prodam vsled preobilice posla s cepljenjem. Dolžina od 35 do 45 cm, cena 10 K tisoč, zavoj posebej. Naslov: Ivan Drašler, Gorica pri Krškem, pošta Leskovec. 212 2

Hiša z vrtom na Spod. Bregu, komaj 10 minut od mesta Ptuj, se proda. Pripravna je za obrtnika, kakor: kovača, ključavničarja, kolarja, sodarja itd. V tej hiši obstoji 25 let kovačija s prav dobrim uspehom. Cena se izve pri lastnici Tereziji Kukovec na Spodnjem Bregu pri Ptuj. 210 3-2

Borovo gošo pri Bohovi, polovica posekane, polovica pa še stoji, je na prodaj. Več pri lastniku Jan. Novaku. 205 3-2

Posestvo z mlinom na eden tečaj (zmiraj močna voda), 2 oralna vinograda, 2 oralna njive, 4 orale travišča s sadnim drevjem, 1 oral loga, poslopja nova in vsa v dobrem stanu, se zelo po ceni proda. Terezija Mihelič v Šegi, pošta Makole. 213 3-2

Acitelinaparat, za 10 močnih luči, v dobrem stanu, se po ceni proda. Vinc. Šuster, Vitanje. 207 3-2

Lepa hiša z gostilno, žganjetočem, malo trgovino, prodajo tobaka, se proda po jako nizki ceni. Hiša ima 5 sob, kuhinjo štedilnim ognjiščem, dve kleti, lepa vrta za zelenjavo, lep sadonosnik, svinjaki in hlev za krave. Zemljišča je okoli en oral, ki je blizu mesta in kolodvora na Spod. Štajerskem. Jako primerno za izlet. Kdo, pove upravnishvo. 214 3-2

Nova hiša v Mariboru s 6 stanovanji in celo hišno pripravo, na prijetnem prostoru z letnim dobičkom 500 gld. se proda po zelo nizki ceni. Naslov pove upravnishvo. 212 8-2

Dobro idoča gostilna s 5 sobami in nekaj poljem, 20 minut od Maribora, se zaradi boleznj takoj proda. Kje, pove upravnishvo. 228 2-1

Hiša v Studencih št. 137 v bližini cerkve se proda. 240 5-1

Hiša s 5 sobami in en oral njive, dva svinjska hleva, je na prodaj v Studencih št. 18 za 2600 gld. 247 3-1

Hrastove doge in debla, po zimi sekano in dobro izsušeno, kupuje vsaki čas po najvišji ceni Jožef Hvalec, sodar, Maribor, Mühlgasse. 248 3-1

Odda se.

Stanovanje blizu Pragarskega, spodobno za vsako obrt, se odda. Vpraša se pri upravnishvo. 208 3-2

Sprejme se.

Pridno dekle iz poštene hiše, v starosti od 14 do 17 let, se išče za 3 leta šivat učiti ter hišna opravila opravljati. Dobi oblačilo in stanovanje prosto. Marija Mak, šivilja, Judendorf bei Leoben. Zgor. Štajersko. 249 1-1

Proste službe.

Kuharica, večša poljskega dela, ki je bila gospodinja v župnišču, išče jednake službe. Naslov pri gospej Čelan, Maribor, Schmidplatz št. 3. 229 3-1

Krojaški pomočnik se sprejme takoj pri Simonu Majer, krojaču v Kamci pri Mariboru. Delo stalno. 243 1-1

Učenca sprejme takoj Konrad Zamolo v Framu pri Mariboru. 244 4-1

Učenec se sprejme pri ključavničarskem mojstru Matiji Hočevar na Ragoznici pri Ptuj. 242 2-1

V najem se da.

Mlin z dvema tečajema, stalno vodo, z opeko krit, majhnim vrtom in gozdičem, se da v najem, ali se pod ugodnimi pogoji proda za 600 gld. — Naslov pove upravnishvo. 233 2-1

Razno.

Dve deklici se sprejmeta na hrano in stanovanje. Kje, pove uprav. 207 3-2

Poljski malec

(gips) 106 12-7

ki je priznano dobro gnojilo priporoča

M. Berdajs v Mariboru.

Proda se: 252 3-1

Posestvo v lepi legi pri Mali Nedelji, s hišo, gospodarskim poslopjem, vrtom za zelenjavo, dvema sadnosnikoma, vrti in njivami, vse blizu hiše, se proda za 4500 gld.; vknjiženih je 1900 gld. od posojilnice v Rad. Posestvo s hišo z goni. dvema sobama, kuhinjo, vinsko kletjo, stiskalnico, hlevom za konje in krave ter svinje, dalje okoli 2 in pol oralna vinograda, polje, gozd, sadonosnik, vsega skupaj okoli 8-9 oralov so proda v Muravcih pri Mali Nedelji. — Oba posestva se takoj prodasta pod jako ugodnimi pogoji. Vpraša se: P. Wressnig, Maribor, Triesterstr. 3.

VABILO

na 250 1-1

redni občni zbor

Hranilnice in posojilnice pri Sv. Juriju ob juž. žel. reg. zadr. z neom. zav., ki se bo vršil

dne 17. maja 1903 po večernicah v posoj. prostorih.

Dnevni red: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Odbritev letn. računa za leto 1902. 3. Volitev načelstva. 4. Volitev nadzorstva. 5. Predlogi. — K obilni vdeležbi vabi

načelstvo.

Vabilo.

„Kmetijska zadruga“, vknjiž. zadr. z neom. porošt. v Vitanju

ima 251 1-1

občni zbor

dne 17. maja popol. ob eni uri v prostorih bral. društva v Vitanju.

Na dnevnem redu je: 1. Predlog predstojništva, da druga stopi v likvidacijo.

Dne 24. maja popoldne ob eni uri je z istim dnevn. redom drugi občni zbor.

Vsi zadružniki se nujno pozivljajo, da se vdeležijo teh shodov.

V Vitanju, dne 5. maja 1903.

Predstojništvo „Kmet. zadruga.“

Anton Kiffman

Velika zaloga novih

najboljših ur v Mariboru.

Za ure se jamči 3 leta.

Vse neugajajoče se vzame nazaj.

Pošilja se tudi po poštne povzetju. 253 3-1

Ceniki se dajo na zahtevanje — brezplačno. —

Fina srebrna ura 4-80 gld., posebno močna z najbolj. kolesovjem 6-50 gld. Ravnoista ura samo majhna za ženske za jednake cene.

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 gld. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Z a h v a l a.

Vsem p. n. blagim sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam prilično smrti naše nam nepozabne mamice,

Karoline Majcen,

ali ustmeno ali pismeno izrazili svoje sožalje in nas tolažili, kakor osobito še onim, ki so pokojnico spremljali k večnemu počitku, izrekamo tem potom svojo prisrčno zahvalo, ter jo tudi še priporočamo blagemu spominu in pobožni molitvi.

239 1—1

Žalostni otroci.**Anton Viher,**

194 5—5

mizarski mojster

v Mariboru, Koroške ulice 31

absolvent strokovne šole v Gradcu, se priporoča veleč. duhovščini in veleč. p. n. občinstvu v izdelovanje vseh mizarskih izdelkov kakor duri, okenj, portalov, stropov itd. Kompletne uprave za cerkve, šole in zavode, za stanovanja, vile, hotele, urade kakor tudi prodajalne. Vlaganje parketnih in lesenih tal.

Točna postrežba in nizke cene.

● Originalni vzorci so vedno na razpolago. ●

Naročila za

krajevne razglednice

lično in fino izdelane

sprejema

tiskarna sv. Cirila

v Mariboru.

Proda se

204 3—2

hiša z jednim travnikom

I ha 65 a in dvema njivama v Slovenski Bistrici št. 69, kjer je bila stara loterija, pod jako ugodnimi pogoji. Hiša ima tudi vrt in stanovanje za pet strank. Več pove župnijsko predstojništvo v Črešnjevci pri Slov. Bistrici.

Razglas.

Občine, okrajni zastopi in kmetijske podružnice dobivajo lahko smodnik za streljanje proti toči za znižano ceno 76 vin. kilogram od deželnega odbora štajerskega in sicer:

a) v zabajib po 25 kilogramov;

b) v sodih (znotraj vreča) po 112 kilogramov.

Naročila naj se pošljejo deželnemu odboru pravočasno, t. j. dva ali tri tedne predno se smodnik rabi, da se zabranijo slučajne zamude pri pošiljanju, ker vlaki za prevažanje smodnika ne vozijo vsak dan.

Pri naročevanju naj se natanko naznani železniška postaja, do katere naj se pošlje smodnik. — Smodnik razpošilja e. kr. topničarska upravna (k. u. k. Artill. Zeugdepot) iz smodniškega skladišča v Kalsdorfu.

Cena smodniku je proračunjena z vkladanjem, potem z vožnjo od smodniškega skladišča Kalsdorf do železnične postaje Kalsdorf za zaboj po 25 kg na 20 K 44 v. in za sode po 112 kg na 93 K 17 v.

Označena svota se naj pošlje z naročilom vred dežel. odboru.

Nepokvarjeni sodi in vreče se vzamejo nazaj franko postaja Kalsdorf proti 15% pristojbini za obrabo.

Posebno pa se opozarja, da se smodnik, ki je kupljen za streljanje proti toči, ne sme rabiti v noben drug namen.

Gradec, dne 23. aprila 1903.

246 1—1

Od dežel. odbora štajerskega.

pri Mariji lurški

P. SREBRE,

Maribor. Tegetthoffova ul. 23. Maribor.

Mnogovrstna zaloga pohištva,129
24—8

poliranega, iz orehovega lesa in poliranega mehkega lesa; zofe, divani, matraci, žični matraci, posteljne vloge, preproge, zastori, odeje, rjuhe, perje in puh za podzglavnike, brisalke, kuverte in namizne prte.

Raznovrstno blago

za moške in ženske obleke. Sukno za talarje in cele obleke za velečast. gospode mašnike.

Vse zelo po ceni!

pri Mariji lurški

Jožef Klasič

238 3—1

fresko, cerkveni in dekoracijski slikar

v Mariboru

Kaiserstrasse šte. 18

se priporoča veleč. duhovščini in cenj. p. n. občinstvu v izdelovanje vseh v njegovo stroko spadajočih del, katero izvrši umetno in kolikor mogoče točno in ceno.

VABILO

na

III. redni občni zbor

Kmetijske zadruga za Slovenjgradec in okolico, koji se bo vršil

v nedeljo, dne 10. maja 1903 3. uri popoldne

v zadrugijskih prostorih v Slovenjgradu.

Dnevni red: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Odobritev letn. računa za l. 1902. 3. Dopolnilna volitev načelstva. 4. Dopoln. volitev nadzorstva. 5. Razdelitev čistega dobička. 6. Slučajnosti.

K obilni vdeležbi vabi zadrugijske

235 2—2

Načelstvo.

Naznanilo.

Za polletni tečaj, ki se začne s prvim julijem 1903 na deželni podkovski šoli v Gradcu, se bo delilo na vredne in uboge kovače deset deželnih ustanov po 100 K s prostim stanovanjem (kolikor bo dopuščal prostor v zavodu), nadalje tudi ustanove nekaterih okrajnih zastopov tudi po 100 K.

Pogoji so: starost najmanj 18 let, zdrav in telesno močan, domovinska pravica na Štajerskem, dobra ljudsko-šolska izobrazba in najmanj dveletno bavljenje s podkovanjem.

Razven tega se mora vsak prošnik z reverzom zavezati, da bo po dovršenem poduku najmanj tri leta izvrševal svojo obrt kot mojster ali pomočnik na Štajerskem, oziroma v kraju, v katerem je dobil ustanovo.

Prošnje se naj pošljejo deželnemu odboru v Gradcu z reverzom (zaveznim pismom), krstnim listom, domovnico, spričevalom o gmotnih razmerah in o nravnosti do 31. maja 1903.

Kovači, ki ne prosijo za ustanovo in bi se radi vdeležili tečaja, naj se oglasio v teku prvih treh dneh v začetku tečaja pri vodju. Seboj naj prinesejo dokazilo dovršene starosti 18 let, da so delali dve leti kot pomagači, z dobrim uspehom dovršili ljudsko šolo, potem izučno spričevalo ter delavsko knjižico.

Gradec, dne 28. aprila 1903.

237 1—1

Od deželnega odbora štajerskega.

Edmund graf Attems m. p.

Vabilo

k

236 1—1

občnemu zboru

Hraniln. in posojiln. pri Sv. Kunigundi na Pohorju, registr. zadruga z neom. zavezo,

dne 17. maja 1903, ob 3. popoldne v župnišču.

Dnevni red: 1. Poročilo načelstva. 2. Odobrenje računa za l. 1902. 3. Prememba pravil. 4. Predlogi.

Načelstvo.

Tovarna za opeko in peči F. P. Vidic & Comp. v Ljubljani

ponudi poljubne množine

125 10-8

zarezane strešne opeke

(Strangfalz - Dachziegel)

rudeče in črne in

glinastih pečij

Na željo pošljemo drage volje **vzorke** in nastavimo **najnižje cene.**

Solidna, dobra in točna postrežba.

Semena!

Vse vrste

Semena!

travnega semena

kakor tudi deteljsko, gozdno in zeliščno seme

v izvrstni kvaliteti,

ki imenitno klije, priporoča za najnižjo ceno 105 12-10

M. Berdajs,

Maribor

trgovina z mešanim blagom in semenjem

Maribor

na Sofijnem trgu.

Naznanilo.

Na štajerski deželni sadje- in vinorejski šoli v Mariboru se odda s pričetkom šolskega leta 1903/4 t. j. 15. septem. t. l. več prostih mest od dežele.

Prosileci za jedno teh prostih mest morajo imeti na Štajerskem domovinsko pravico ter starost najmanj 16 let.

Prošnje, katere se naslovijo na štajerski deželni odbor, morajo se oddati osebno najpozneje do 15. julija t. l. ravnateljstvu deželne sadje- in vinorejske šole v Mariboru.

Prošnji mora biti priložen krstni in domovinski list, spričevalo o nastavljenju koz, zdravstveno, nravno in ubožno spričevalo ter odpustno spričevalo ljudske šole.

Pridobitelji prostih mest se morajo s pravnoveljavnim reverzom zavezati, po dovršenju vinorejske šole in slučajnem dosluženju vojaške dolžnosti tekom treh let na Štajerskem gospodarske službe opravljati ali pa za vsako izven dežele prebito leto plačati v deželno ustanovo dvesto kron ravnateljstvu vinorejske šole.

Gradec, v aprilu 1903.

245 1-1

Od deželnega odbora štajerskega.

Vljudna prošnja:

Prikupovanjune zahtevajte samo »sladne kave«, ampak izrečno vselej — Kathreinerjevo — Kneippovo sladno kavo in odjemajte jo le v izvornih zavojih, kakršnega kaže ta podoba.

Cena zavoju 50 vinarjev. vsebina 500 gramov.

Mihaela Ilger sin

urar, prodajalec zlatnine in srebrnine

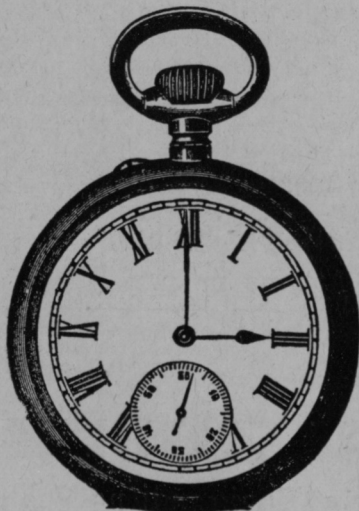
241 12-1

Poštna ulica 1.

MARIBOR

Postgasse 1.

Ustanovljeno l. 1860.

Ura iz niklna 2-80, 3-25 gld.; iz srebra 4-—, 4-50, 5-— gld.; s 3 pokrovi 5-50, 6-—, 6-50, 7-— do 12 gld.

Srebrna ura 4-—, 5-50, 6-— gld. Anker ure od 7 do 12 gld. Jamči se 3 leta.

Srebrna ura 5-50, 6-—, 6-50 gld. Anker s 15 kamni 8 do 12 gld.

Štefan Kaufman

trgovec z železnino v Radgoni

priporoča slav. občinstvu najboljše motike, lopate in drugo železnino po najnižji ceni. — Točna in solidna postrežba. 119 8-7

Dobro uspevaajoča, stavbena in s cerkveno umetnostjo bavajoča se obrt v centrali Slovenskega štajerja, išče zaradi potrebnega povečanja podjetja

tinega sodružnika (kompanijona)

z ulogo od 10 do 16 tisoč kron. — Isti prevzame lahko knjigovodstvo. — Ponudbe blagoviljo naj se uposladi na upravnistvo tega lista. 215 3-3

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru se priporoča v razna tiskarska dela.